

ΛΟΝΔÍΝΟ

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ (1827)

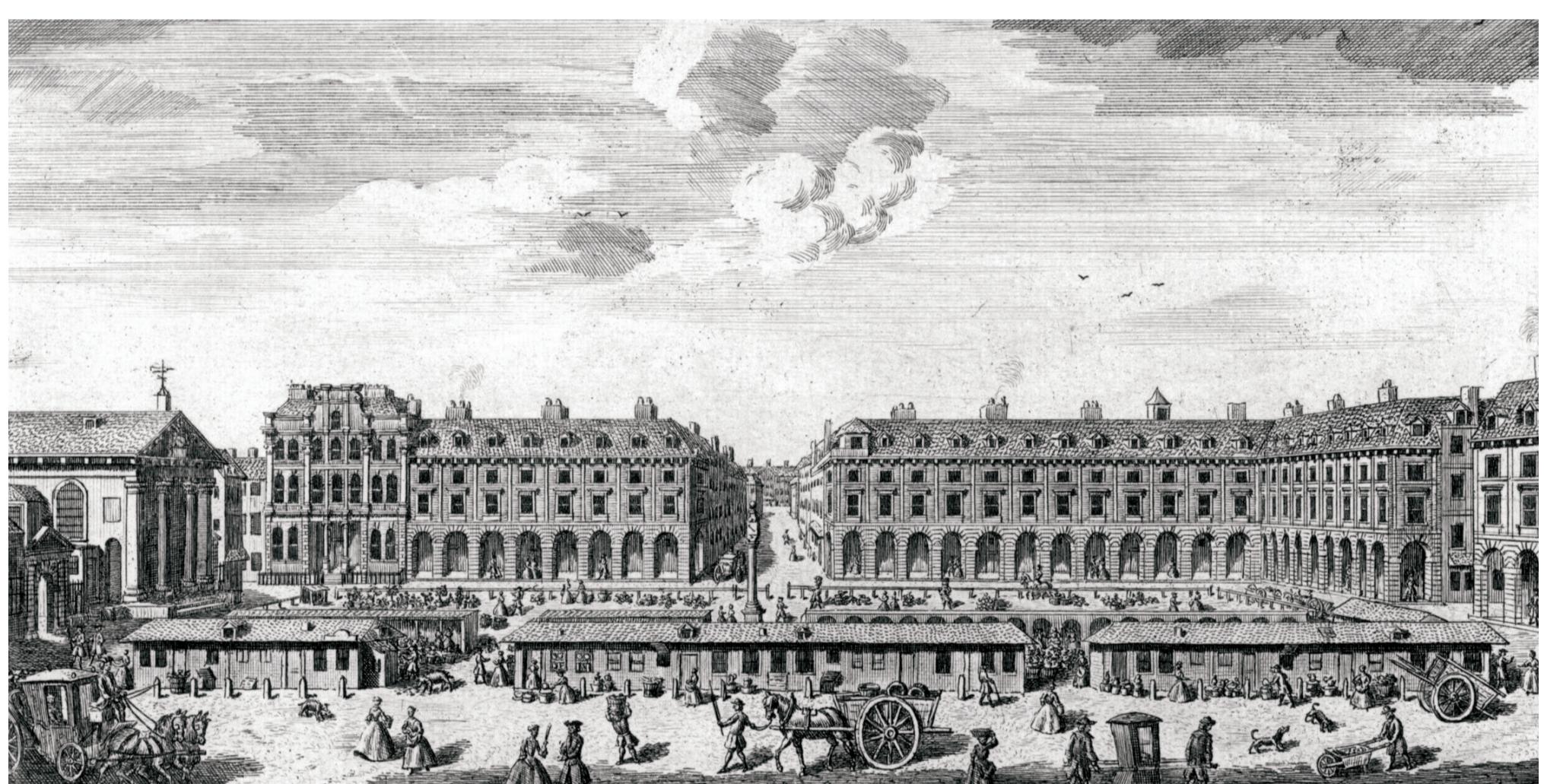
Η φυγή του Ναπολέοντα Βοναπάρτη στη μάχη του Βατερλώ.

Δέκα χρόνια μετά το Βατερλώ και το συνέδριο της Βιέννης, από το Λονδίνο διαφαινόταν μία νέα πολιτική. Ο νέος υπουργός εξωτερικών Γεώργιος Κάνινγκ, αν και από τη μερίδα των Συντηρητικών, θέλοντας να αποσπάσει την βρετανική πολιτική από τις δεσμεύσεις της Τετραπλής Συμμαχίας, και να ενισχύσει τα οικονομικά οφέλη της Βρετανίας από την ίδρυση νέων κρατών, τάχθηκε υπέρ της ανεξαρτησίας των ισπανικών αποικιών στη νότια Αμερική.

Ο Γεώργιος Κάνινγκ, πρωθυπουργός της Αγγλίας.

Το ίδιο σκεπτικό τον οδήγησε να αναγνωρίσει τους Έλληνες ως εμπόλεμη δύναμη το 1825. Η Ρωσία και η Γαλλία αναγκάστηκαν να αναθεωρήσουν την πολιτική τους στα Βαλκάνια και τον Ιούλιο του 1827 υπογράφηκε η Συνθήκη του Λονδίνου που προέβλεπε την ίδρυση ανεξάρτητου ελληνικού κράτους.

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΣΤΟ ΝΑΒΑΡΙΝΟ

Στις 30 Σεπτεμβρίου 1827 οι Μεγάλες Δυνάμεις πήραν τελικά την απόφαση να επέμβουν με στόχο να σταματήσουν οι εχθροπολαξίες μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων. Η ναυμαχία στο Ναβαρίνο (Οκτώβριος 1827) είχε ως αποτέλεσμα τη συντριβή του τουρκοαιγυπτιακού στόλου σε μια κρίσιμη στιγμή για την έκβαση του αγώνα των επαναστημένων Ελλήνων, γέροντας τη ζυγαριά υπέρ τους.

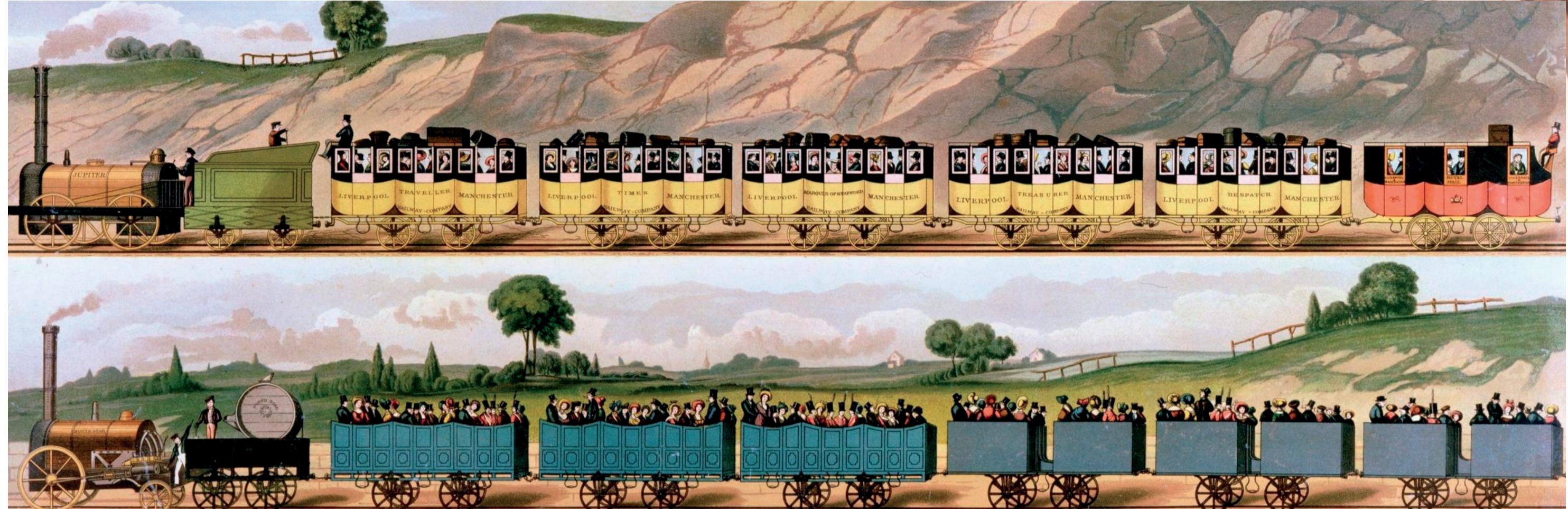
Ενώ οι τρεις Δυνάμεις υπέγραφαν τη Συνθήκη του Λονδίνου, ο Ιμπραήμ προσπαθούσε να υποτάξει την Πελοπόννησο. Κύρια κέντρα αντίστασης παρέμεναν η Καρύταινα, η Μεσσηνία και η δυτική Μάνη.

Η ναυμαχία στο Ναβαρίνο, έργο του Λονί Αμπρούάζ Γκαρνεράι. Το Ναβαρίνο ήταν από τις πρώτες νικηφόρες μάχες όπου συμμετείχαν Γάλλοι από την εποχή της Αυτοκρατορίας, και πολλοί καλλιτέχνες παθιάστηκαν με το θέμα.

ΛΟΝΔÍΝΟ

ΜΗΧΑΝΕΣ – ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

Το τρένο που εκτελούσε τη γραμμή Λίβερπολ – Μάντσεστερ. Πάνω απεικονίζονται τα βαγόνια της Α' θέσης, κάτω εκείνα της Β' και Γ' θέσης.

Την ίδια εποχή που οι ευρωπαίοι διπλωμάτες προσπαθούσαν να καθορίσουν τις τύχες των λαών τους, άλλες δυνάμεις έρχονταν να αλλάξουν με τρόπο πιο καθοριστικό και μακροπρόθεσμο την καθημερινότητα όλων. Πειραματισμοί και δοκιμές που είχαν παραμείνει για χρόνια μέσα στα στενά ορια των εργαστηρίων, έβρισκαν για πρώτη φορά εφαρμογή στην πράξη. Το 1825 εγκαινιάστηκε η πρώτη οιδηροδομική γραμμή στην Αγγλία. Μέσα σε δέκα χρόνια το τοπίο είχε αλλάξει: ράγες, γέφυρες, σιδηροδρομικοί σταθμοί μαρτυρούν την εξάπλωση του νέου μέσου: ο κόσμος γινόταν μικρότερος.

Το κάρβουνο και η τιθασευμένη δύναμη του ατμού θα μεταμορφώσουν και το τοπίο της εργασίας.

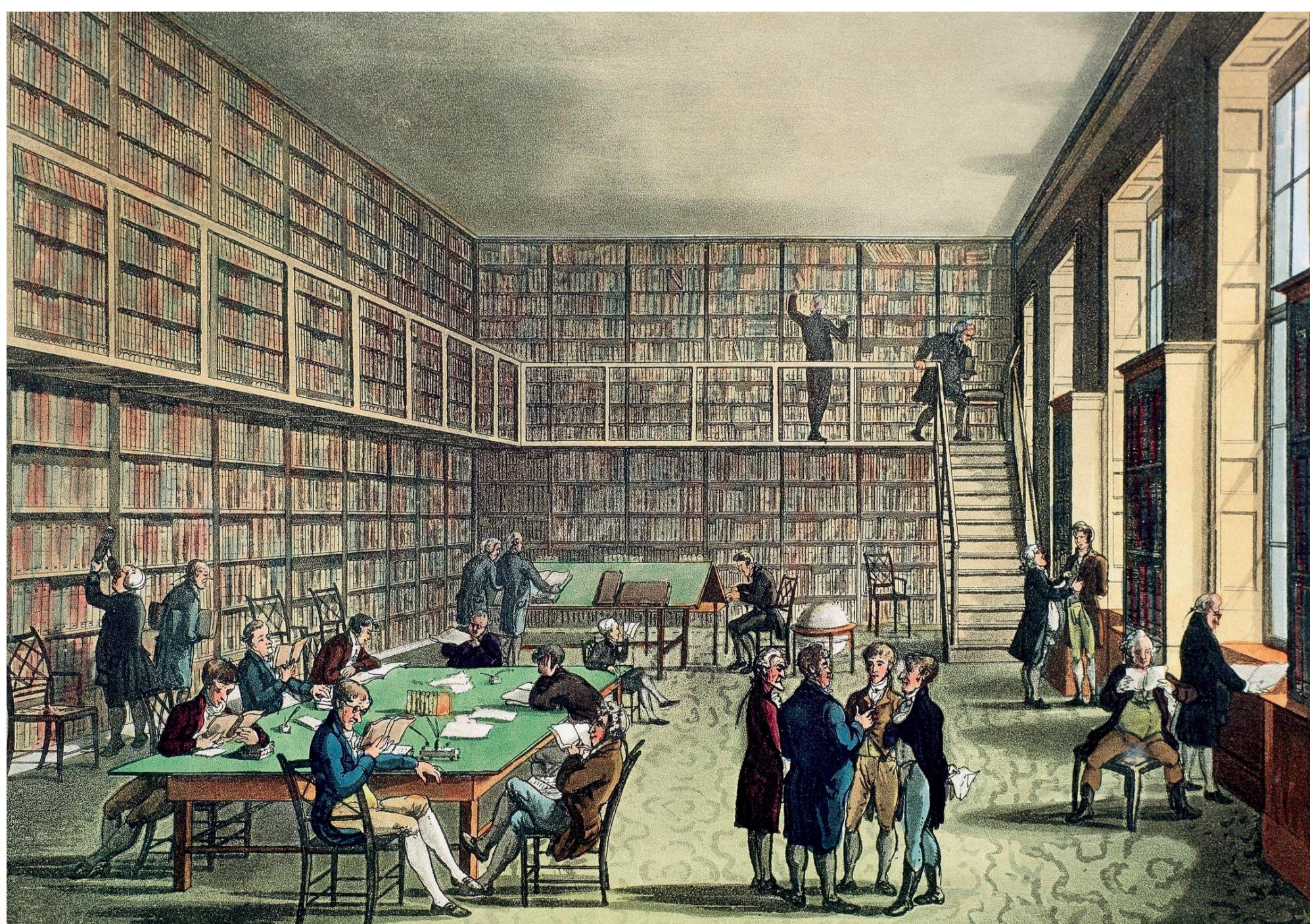

Το νοσοκομείο των Saint Pancras στο Λονδίνο. Η βιομηχανική επανάσταση έφερε πολλούς κατοίκους της επαρχίας στις μεγάλες πόλεις. Οι συνθήκες ζωής τους όμως βοηθούσαν στη ραγδαία εξάπλωση ασθενειών.

Γυναίκες σε εργοστάσιο επεξεργασίας νημάτων.

Η επιχράτηση των μηχανών θα επιταχύνει την παραγωγή, θα μειώσει το κόστος της, θα απογειώσει τις εξαγωγές των ευρωπαϊκών χωρών που προμηθεύουν εγχώριες και ξένες αγορές με τα προϊόντα αυτής της βιομηχανικής επανάστασης.

Η βιβλιοθήκη του Βασιλικού Ινστιτούτου. Η συζήτηση για την επιστήμη γίνεται δημόσια.

Θα φέρει ωστόσο και μια πρωτοφανή υποδούλωση της ανθρώπινης εργασίας: εξειδικευμένοι τεχνίτες δεν έχουν θέση στα νέα εργοστάσια που κατακερματίζουν τη διαδικασία παραγωγής σε πολλά επιμέρους στάδια. Υφαντές, ξυλουργοί, σιδηρουργοί είδαν να αντικαθίσταται το έργο τους από μηχανές και οι πόλεις γέμισαν από ανειδίκευτους εργάτες που ήταν πρόθυμοι να δουλέψουν για πενταδοκάρες προκειμένου να κερδίσουν ένα μεροκάματο. Κάποιοι στην απελπισία τους όρμησαν στα εργοστάσια για να καταστέψουν τις νέες μηχανές. Το 1812 στην Αγγλία ψηφίστηκε να επιβάλλεται θανατική ποινή για την καταστροφή μηχανών.